Krimināļprocess Nr. **11089038016**
Lieta **K29-1096-16**/10

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Rīgā 2016.gada 07.jūlijā

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesnese V. Freimane
ar tiesas sēdes sekretāri K.Ščerbinsku
tulci T.Gandžuku
piedaloties prokurorei T.Mitroščenkovai
aizstāvei H.Purviņai

iztiesāja atklātā tiesas sēdē videokonferences režīmā krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma **176.panta pirmajā daļā, 180.panta pirmajā daļā, 177.panta pirmajā daļā un 176.panta otrajā daļā.**

Aprakstošā daļa

Pārbaudījusi un novērtējusi visus krimināllietā esošos pierādījumus, tiesa konstatēja, ka /pers. A/ **izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu, kas saistīta ar vardarbību (laupīšana),** šādos apstākļos:

2016.gada 26.februārī ap plkst.18.30 /pers. A/, atrodoties /adrese/, ieraudzīja /pers. H/, kurš iegāja minētās mājas kāpņu telpā. Nolūkā izdarīt svešas kustamas mantas nolaupīšanu, pielietojot vardarbību, /pers. A/ iegāja kāpņu telpā pakaļ /pers. H/, kurš nobijās un sāka skriet pa trepēm uz augšu. /pers. A/, realizējot savu noziedzīgo nolūku, skrēja viņam pakaļ, panāca /pers. H/ laukumiņā starp pirmo un otro stāvu un saķēra viņu aiz virsjakas. Pielietojot spēku pret /pers. H/, /pers. A/ mēģināja izņemt no /pers. H/ džinsu bikšu kabatas mobilo telefonu, kas viņam neizdevās, jo /pers. H/ pretojās /pers. A/ prettiesiskām darbībām. Cīņas laikā mobilais telefons Motorola XT 1068 MOTO G, 200 Eur vērtībā, izkrita no /pers. H/ bikšu kabatas. Tad /pers. A/ pacēla svešu kustamu mantu un ar nolaupīto aizskrēja no noziedzīga nodarījuma izdarīšanas vietas.

Ar savām noziedzīgajām darbībām /pers. A/ nodarīja /pers. H/ mātei /pers. J/ materiālo kaitējumu par kopējo summu 207,56 EUR, ieskaitot SIM kartes vērtību 2, 56 EUR un kredīta limitu 5 EUR.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā.

Turklāt **/pers. A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā**, šādos apstākļos:

2016.gada 19.februārī ap plkst. 18:20 /pers. A/, atrodoties pie mājas /adrese/, nolūkā izdarīt svešas mantas nolaupīšanu, kopā ar /pers. K/ iegāja minētās mājas kāpņu telpā, /pers. K/ nobijās no /pers. A/ un sāka skriet pa kāpnēm uz augšu. /pers. A/ pieskrēja pie /pers. K/ un pieprasīja atdot mobilo telefonu, kuru viņš turēja rokā, uz ko saņēma atteikumu. Tajā brīdī mobilais telefons Sony Xperia E3 D 2203, 172,50 Euro vērtībā, kas pieder /pers. K/ tēvam /pers. M/, izslīdēja no /pers. K/ rokas. /pers. A/ ātri pacēla mobilo telefonu un ar nolaupīto no noziedzīga nodarījuma izdarīšanas vietas aizskrēja.

Ar savām noziedzīgajām darbībām /pers. A/ nodarīja /pers. K/ tēvam /pers. M/ materiālo kaitējumu par kopējo summu 182,50 EUR, ieskaitot atmiņas kartes vērtību 10 EUR apmērā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Turklāt **/pers. A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā,** šādos apstākļos:

2016.gada 3.martā ap plkst. 16:15 /pers. A/, atrodoties pie mājas /adrese/, nolūkā izdarīt svešas mantas nolaupīšanu, piegāja pie /pers. N/, kurš rokās turēja mobilo telefonu un, /pers. N/ negaidīti, izrāva no viņa rokas mobilo telefonu iPhone 4, Eur 200,- vērtībā, ar čeholu Eur 5,- vērtībā un ar nolaupīto no noziedzīga nodarījuma izdarīšanas vietas aizskrēja.

Ar savām noziedzīgajām darbībām /pers. A/ nodarīja /pers. N/ mātei /pers. O/ materiālo kaitējumu par kopējo summu EUR 208,-, ieskaitot ekrāna aizsargājamas plēves vērtību EUR 3,- apmērā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Turklāt **/pers. A/ izdarīja svešas mantas iegūšanu, ļaunprātīgi izmantojot uzticēšanos (krāpšana),** šādos apstākļos:

/pers. A/, 2015.gada 26.jūlijā ap plkst. 19.45, atrodoties uz ielas /adrese/, ieraudzīja /pers. P/, kurš vizinājās ar velosipēdu. Nolūkā iegūt svešu mantu savā rīcībā /pers. A/, mantkārīgu tieksmju vadīts, piegāja pie /pers. P/ un, ļaunprātīgi izmantojot /pers. P/ uzticību, ar žestiem parādīja, ka viņš ir kurlmēms un viņam ir vajadzīga palīdzība. /pers. P/ saprata, ka /pers. A/ vēlas sazināties ar tuviniekiem, izmantojot viņa mobilo telefonu. Tad /pers. P/, būdams maldināts, velēdamies palīdzēt /pers. A/, uzticēja /pers. A/ savu mobilo telefonu. Turpinot savas noziedzīgās darbības, /pers. A/ ar žestiem palūdza pavadīt viņu līdz trolejbusa pieturai "Prūšu iela" un palūdza /pers. P/ iedot viņam velosipēdu. /pers. P/, būdams maldināts, uzticēja /pers. A/ savu velosipēdu un viņi kopā aizgāja līdz mājai /adrese/. /pers. A/, ļaunprātīgi izmantojot /pers. P/ uzticību, ar žestiem palūdza pasaukt cilvēku no mājas /adrese/, un parādīja uz logu mājas otrajā stāvā. Kad /pers. P/ atkāpās, /pers. A/ ar velosipēdu "Kross modo", 430 EUR vērtībā, aizbrauca, paņemot līdzi viņam uzticēto mobilo telefonu Mikrosoft Lumia 535 EUR 100 vērtībā.

Ar savām noziedzīgajām darbībām /pers. A/ nodarīja /pers. P/ tēvam /pers. P/ materiālo kaitējumu par kopējo summu 530 EUR apmērā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 177.panta pirmajā daļā.

Turklāt **/pers. A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā,** šādos apstākļos:

2015.gada 8.septembrī ap plkst. 19.00 /pers. A/, atrodoties uz ielas /adrese/, nolūkā izdarīt svešas mantas nolaupīšanu, piegāja pie /pers. S/, kurš gāja /nosaukums/ virzienā /adrese/ un turēja rokās mobilo telefonu. Realizējot savu noziedzīgo nolūku /pers. A/ no mugurpuses piegāja pie /pers. S/ un, viņam negaidīti izrāva no rokām mobilo telefonu Samsung Calaxy S3 III 166B, EUR 250,- vērtībā, ar čeholu, 10 Eur vērtībā, un ar SIM karti Amigo, 1 EUR vērtībā un no noziedzīga nodarījuma izdarīšanas vietas aizskrēja.

Ar savām noziedzīgajām darbībām /pers. A/ nodarīja /pers. S/ tēvam /pers. V/ materiālo kaitējumu par kopējo summu 261 EUR.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Turklāt **/pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu, kas saistīta ar vardarbību, personu grupā pēc iepriekšējās vienošanās, (laupīšana),** šādos apstākļos:

/pers. A/, 2015.gada 23.septembrī ap plkst.12.45, atrodoties pie mājas /adrese/ Rīgā, ieraudzīja /pers. Z/, kuram rokās bija mobilais telefons. Nolūkā izdarīt svešas kustamas mantas nolaupīšanu, saistītu ar vardarbību, personu grupā pēc iepriekšējās vienošanās ar izmeklēšanā nenoskaidrotām personām vārdā /pers. AB/ un /pers. AC/, pret kurām kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, piegāja pie /pers. Z/. Persona vārdā /pers. AB/, pret /pers. Z/ gribu, izvilka no /pers. Z/ virsjakas kabatas mobilo telefonu Samsung Galaxy ACE 4, EUR 135 vērtībā, ar čeholu 13 Euro vērtībā un ar SIM karti bez materiālās vērtības. /pers. A/, lai pārvarētu /pers. Z/ pretošanos laupīšanas izdarīšanai, atrodoties /pers. Z/ aiz muguras, ar savu roku aizspieda zēnam muti un piedraudēja pielietot nazi, ja viņš kliegs. Pēc minēto noziedzīgo darbību veikšanas /pers. A/ un divas izmeklēšanā nenoskaidrotās personas ar nolaupīto no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietas aizbēga.

Ar savām noziedzīgajām darbībām /pers. A/ nodarīja /pers. Z/ mātei /pers. AA/ materiālo kaitējumu par kopējo summu 148 EUR.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ sevi par vainīgu viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas, 180.panta pirmās daļas, 177.panta pirmās daļas, 176.panta otrās daļas **atzina pilnībā,** atzina apsūdzībā norādītos faktiskos apstākļus un juridisko kvalifikāciju, izdarīto nožēloja un uzturēja savu pirmstiesas procesā izteikto lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas izmeklēšanā.

Prokurore un pārējie procesa dalībnieki tiesas sēdē piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā.

Motīvu daļa

Tā kā apsūdzētais pilnībā atzīst savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā, piekrita lietas izskatīšanai bez pierādījumu pārbaudes, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmās daļas nosacījumiem, izskaidrojot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, tiesa, noklausoties procesa dalībnieku viedokli, iepazinusies ar lietas materiāliem atzīst, ka lietā iespējams neizdarīt pierādījumu pārbaudi.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmās daļas 2.punkta nosacījumiem, tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav radušās šaubas par /pers. A/ vainīgumu minēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā. Tiesa ir pārliecinājusies, ka lietā esošie pierādījumi apstiprina apsūdzētā vainu viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, līdz ar to tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu kvalifikācija pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas, 180.panta pirmās daļas, 177.panta pirmās daļas, 176.panta otrās daļas ir pareiza un par izdarītiem noziedzīgiem nodarījumem apsūdzētais ir sodāms.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Nosakot apsūdzētajam /pers. A/ soda veidu, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta otrajai daļai, tiesa *ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.*

Tāpat tiesa ņem vērā arī Krimināllikuma 35.pantā definēto soda mērķi, kas ir *aizsargāt sabiedrības drošību; atjaunot taisnīgumu; sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu; resocializēt sodīto personu; panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.*

Nosakot apsūdzētajam /pers. A/ **soda veidu**, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta otrajai daļai, tiesa *ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.*

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešās daļas un 9.panta noteikumiem apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, ir atzīstams par mazāk smagu noziegumu. Apsūdzētais ir izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kas vērsts pret īpašumu un kas apdraud mantas īpašnieka valdījuma un lietojuma tiesības, un tiesības brīvi rīkoties ar mantu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturtās daļas un 9.panta noteikumiem apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā, ir atzīstams par smagu noziegumu, kas vērsts pret īpašumu un kas apdraud mantas īpašnieka valdījuma un lietojuma tiesības, un tiesības brīvi rīkoties ar mantu, kā arī pret personas veselību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturtās daļas un 9.panta noteikumiem apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā, ir atzīstams par smagu noziegumu, kas vērsts pret īpašumu un kas apdraud mantas īpašnieka valdījuma un lietojuma tiesības, un tiesības brīvi rīkoties ar mantu, kā arī pret personas veselību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešās daļas un 9.panta noteikumiem apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums, kas paredzēts Krimināllikuma 177.panta pirmajā daļā, ir atzīstams par mazāk smagu noziegumu, ar kuru ir radīts materiāls kaitējums. Noziegums vērsts pret īpašumu un apdraud mantas īpašnieka valdījuma un lietojuma tiesības, un tiesības brīvi rīkoties ar mantu. Tāpat tiesa vērtē nolaupīto mantas vērtību, kā arī izdarītās zādzības veidu.

Izvērtējot /pers. A/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, tiesa atzīst, ka Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā, 180.panta pirmajā daļā, 177.panta pirmajā daļā, 176.panta otrajā daļā paredzētie noziedzīgie nodarījumi no subjektīvās puses ir tīši nodarījumi, kurus raksturo tiešs nodoms. Vainīgais apzinās, ka veic neatļautas darbības ar īpašumu un vēlas to.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta trešo daļu tiesas izmeklēšanā, pārbaudot apsūdzētā /pers. A/ personību, tiesa konstatē, ka viņš dzimis /datums/, Rīgā, LR pilsonis, dzīvojošs deklarētā dzīvesvietā /adrese/, neprecējies, apgādājamo nav, pēc paša vārdiem viņa meitenei 2016.gada jūlijā būs abu kopīgs bērns, ar 9 klašu izglītību, nemācās, nestrādā, agrāk sodīts (1.sējuma lietas 35.-39.lapa):

- ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 8.janvāra lēmumu pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas piemērots audzinoša rakstura piespiedu līdzeklis - nodošana vecāku uzraudzībā;
- 2015.gada 26.oktobrī Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas, 52.panta piektās daļas ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 mēnesi 4 dienām, bez mantas konfiskācijas un ar probācijas uzraudzību uz 1 gadu, ieskaitīts laiks, kas pavadīts aizturēšanā un apcietinājumā no 2015.gada 23.septembra līdz 26.oktobrim, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 532.panta pirmās daļas 4.punktu, atzīts, ka piespriestais sods ir izciests un atbrīvots tiesas sēžu zālē 2015.gada 26.oktobrī no Cēsu audzināšanas iestādes nepilngadīgajiem (1.sējuma lietas 37.lapa). Sodāmība nav dzēsta;
- 2015.gada 24.novembrī Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, 52.pantu, sodīts ar piespiedu darbu uz 50 (piecdesmit) piespiedu darba stundām, atņemot 8 stundas, kuras pārrēķinātas par aizturēšanā pavadīto laiku 2015.gada 26.-27.janvārī, atlikušais piespriesto piespiedu darbu stundu skaits- 42 piespiedu darba stundas, kas atstrādātas 2016.gada 17.februārī (1.sējuma lietas 38. lapa). Sodāmība nav dzēsta.

Lemjot jautājumu par apsūdzētajam /pers. A/ piemērojamo soda veidu, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas, 180.panta pirmās daļas, 177.panta pirmās daļas, 176.panta otrās daļas sankcijas, apsūdzētā personību, noziedzīgo nodarījumu raksturojumu, kā arī apsūdzētā attieksmi pret izdarīto, bet no panta sankcijā paredzētiem sodiem, tiesa atzīst, ka piemērotākais konkrētajā lietā ir tikai īslaicīgas brīvības atņemšanas un brīvības atņemšanas sods, kādu lūdza piemērot arī valsts apsūdzības uzturētāja.

Krimināllikuma 46.panta ceturtā daļa nosaka, ka *brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem*.

Ievērojot to, ka apsūdzētais dzimis /datums/, nav pamata apšaubīt, ka trīs no noziedzīgajiem nodarījumiem viņš izdarījis neilgi pirms astoņpadsmit gadu vecuma sasniegšanas, ko tiesa arī ņem vērā, nosakot soda veidu, taču uz lietas iztiesāšanu apsūdzētais jau sasniedzis pilngadību. Tiesas ieskatā, saistībā ar viņa personību nevar neminēt, to, ka būdams jau 15 gadu vecumā bija grupas dalībnieks un grupā izdarīja gan zādzības, gan laupīšanas tieši pret mazgadīgiem bērniem. Turklāt uz šo trīs noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas brīdi, viņš jau ir vedis pieauguša cilvēka dzīvi, jo kā pats apgalvoja tiesas sēdē, viņa meitene noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas laikā jau bija viņa bērna gaidībās, bet arī tas nav atturējis apsūdzēto izdarīt atkal jaunus noziedzīgus nodarījumus. Tas, ka nākamo laupīšanu, zādzību un krāpšanu viņš izdarījis jau pēc astoņpadsmit gadu vecuma sasniegšanas, vien norāda uz to, ka arī pirmās trīs nebija izdarītas nepilngadības izraisītās nesaprātības dēļ, tad, kad līdz pilngadībai trūka nepilni trīs mēneši.

Tādējādi tiesas ieskatā, apsūdzētā likumpārkāpumu vēsture liecina par to, ka apsūdzētais vieglprātīgi izturas pret likumu ievērošanu, neanalizē pieļautās kļūdas un tās atkārto, klaji ignorēdams citu cilvēku tiesības un sabiedrībā vispārpieņemtās uzvedības normas, turpina izdarīt ar vien jaunus un jaunus analoģiskus noziedzīgus nodarījumus, turklāt apmānot par sevi jaunākus un mazgadīgus nepilngadīgus bērnus.

Pie šādiem apstākļiem tiesai nerodas pārliecība, ka apsūdzētais, izciešot ar brīvības atņemšanu nesaistītu sodu, varēs atturēties no turpmāku noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tāpēc sods par izdarīto apsūdzētajam nosakāms tikai brīvības atņemšanas veidā, atzīstot, ka tikai šāds soda veids sasniegs Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā paredzēto soda mērķi.

Pastāvot minēto apstākļu kopumam, tiesa secina, ka šāda apsūdzētā cilvēktiesību ierobežošana atbilst Kriminālprocesa likuma mērķim un Kriminālprocesa likuma 12.pantā definētajam cilvēktiesību garantēšanas principam, kā arī ir samērīga ar nodarītajiem kaitējumiem un ar noziedzīgu nodarījumu smagumu. Šāda krimināltiesiskā represija atbilst bīstamībai un kaitīgumam, kāds nodarīts ar likumu aizsargātajām interesēm.

Turklāt kriminālsoda noteikšanā tiesai jāievēro vispārējie tiesību principi, tajā skaitā humānisma princips. Soda mērķis nav tikai sodīt, bet arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tātad sodam jābūt tādam, kas sekmē indivīda vēlēšanos laboties un stāties uz likumpaklausības ceļa.

Nosakot apsūdzētajam /pers. A/ soda mēru, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta trešajai daļai, tiesa *ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus*.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinoši apstākļi netika konstatēti.

Pierādījumu pārbaudes neizdarīšana iztiesāšanā ir procesuāla darbība, kas ir pieļaujama pie apstākļiem, kad apsūdzētais atzīst savu vainu. Apsūdzētais, piekrītot lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes, ir izmantojis savas tiesības uz sadarbību, ko nosaka Kriminālprocesa likuma 21.pants, ka persona, kurai ir tiesības uz aizstāvību, var sadarboties ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto amatpersonu, lai sekmētu krimināltiesisko attiecību noregulējumu. Tas, ka apsūdzētais izmanto savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli, bet tiesa ņem vērā pie soda noteikšanas. Šāda atziņa izriet arī no tiesu prakses *(sk. Senāta Krimināllietu departaments nolēmumus lietā Nr. SKK- 232/08)*.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu, apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošs apstāklis ir tas, ka viņa izdarītie noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu, jo pēdējās sodāmības nav dzēstas.

Tiesas ieskatā, atbildību pastiprinoša apstākļa esamība pēc Krimināllikuma jēgas jau pati par sevi liedz iespēju tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu (*skat. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2006.gada 8.februāra lēmumā lietā Nr.SKK 01-74/06*).

Turklāt atbildību pastiprinošu apstākļu esamība un agrākā sodāmība izslēdz Krimināllikuma 49. un 55.panta piemērošanu apsūdzētajam.

Saskaņā ar Krimināllikuma 176.panta pirmās un otrās daļas sankciju, apsūdzētajam nosakāms papildsods – probācijas uzraudzība, kas ir obligāts un ko tiesa konkrētajos apstākļos uzskata par /pers. A/ personībai atbilstošu un nepieciešamu papildsodu par izdarīto.

Izvērtējot piemērojamā papildsoda – probācijas uzraudzība apmēru, ņemot vērā /pers. A/ personību un izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturojumu un smagumu, lai uzraudzītu apsūdzētā uzvedību pēc atbrīvošanās no brīvības atņemšanas iestādes, tiesa uzskata, ka papildsods nosakāms uz diviem gadiem, jo kā redzams, iepriekšējais papildsoda apmērs nav atturējis apsūdzēto no jaunu noziegumu izdarīšanas. Turklāt /pers. A/ nav izdarījis attiecīgus secinājumus par savas šādas uzvedības tālāku nepieļaujamību, nav mainījis savu attieksmi pret likuma un morāles normām, kā arī, izciešot sodu nav sasniedzis nepieciešamo resocializācijas pakāpi, lai atgrieztos sabiedrībā kā likumpaklausīgs sabiedrības loceklis. Tā vietā /pers. A/ turpināja ignorēt sabiedrībā pieņemtos likumus un izdarīja jaunus noziedzīgus nodarījumus. Pie šādiem apstākļiem tiesa uzskata, ka /pers. A/ nevēlas ievērot sabiedrībā noteiktos uzvedības noteikumus, kļūt par likumpaklausīgu sabiedrības locekli, līdz ar ko viņš ir bīstams sabiedrībai, apdraud citu sabiedrības locekļu intereses un mantu, viņš ir tendēts uz noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 176.panta pirmās un otrās daļas sankciju, papildsodam – mantas konfiskācijai, ir alternatīvs raksturs. Ņemot vērā, ka kriminālprocesa ietvaros mantisko jautājumu risinājuma nodrošināšanai arests apsūdzētā mantai, kā arī mantai, kas viņam pienākas no citām personām, nav uzlikts, to tiesu debatēs nelūdza piemērot arī valsts apsūdzība, tiesa uzskata par iespējamu apsūdzētajam nepiemērot mantas konfiskāciju.

Krimināllikuma 50.pants paredz soda noteikšanu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, proti, *ja persona izdarījusi vairākus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, tiesa, taisot spriedumu, vai prokurors, sastādot priekšrakstu par sodu, nosaka sodu atsevišķi par katru noziedzīgo nodarījumu. Šādā gadījumā galīgais sods nosakāms pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, ietverot vieglāko sodu smagākajā vai arī pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus.*

Ņemot vērā to, ka /pers. A/ šajā kriminālprocesā atzīts par vairīgu sešu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, pie soda noteikšanas tiesa vadās pēc Krimināllikuma 50.panta pirmās un trešās daļas nosacījumiem.

Izvērtējot galīgā soda noteikšanas principu, tiesa vadās pēc 2008.gada 1.jūlija Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces lēmumā „Sodu piemērošanas politika" izteiktajiem priekšlikumiem, ka, nosakot sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, vispārējos gadījumos piemērojama piespriesto sodu daļēja saskaitīšana. Savukārt galīgā soda noteikšana, ietverot vieglāko sodu smagākajā, kā arī pilnīgi saskaitot piespriestos sodus, var tikt piemērota īpašos gadījumos.

Tiesa nekonstatē īpašus apstākļus, kas būtu par pamatu galīgā soda noteikšanai apsūdzētam, piemērojot sodu pilnīgas pievienošanas principu. Uz tādiem arī nenorādīja valsts apsūdzība. Tādējādi lai nodrošinātu personas sodīšanu par visiem izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem un panāktu krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu, apsūdzētajam būtu piemērojams sodu daļējas saskaitīšanas princips. Sodu daļēja saskaitīšanas, tiesas ieskatā, ievērojot to, ka /pers. A/ inkriminētie noziedzīgie nodarījumi uzskatāmi par vienveidīgiem un izdarītiem vienā laika posmā, atzīstama par pietiekami labvēlīgu soda noteikšanas veidu, ņemot vērā viņa iepriekšējo attieksmi pret likuma un morāles normām, kuras nebija pārkāpis.

No lietas materiāliem redzams, ka /pers. A/ 2015.gada 26.oktobrī ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas spriedumu pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas, notiesāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 mēnesi un četrām dienām un ar probācijas uzraudzību uz 1 gadu. Atbrīvots 26.10.2015., tādejādi jaunos noziedzīgos nodarījumus apsūdzētais izdarīja papildsoda izciešanas laikā.

Krimināllikuma 51.panta pirmā daļa noteic, *ja notiesātais pēc sprieduma spēkā stāšanās, bet pirms pilnīgas soda izciešanas izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu, tiesa jaunajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi vai daļēji pievieno sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējā*

sprieduma.

Taču Krimināllikuma 51.panta pirmās prim daļas 2.punkts noteic, ka, *nosakot sodu pēc vairākiem spriedumiem, sodam pievieno ne mazāk kā vienu trešdaļu no neizciestā soda, ja ir konstatēts noziedzīgu nodarījumu recidīvs.*

Līdz ar to saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu ar šo spriedumu noteiktajam sodam daļēji pievienojams pēc 2015.gada 26.oktobra Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas spriedumu neizciestais papildsods - probācijas uzraudzība.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu apsūdzētajam soda izciešanā ieskaitāms aizturēšanā pavadītais laiks no 2016.gada 26.janvāra plkst. 8:00 (lietas 1.sējuma 228.lapa) līdz 2016.gada 27.janvāra plkst. 14:35 (lietas 1.sējuma 220.lapa) (divas dienas), no 2016.gada 15.marta (lietas 1.sējuma 34.lapa) līdz 2016.gada 17.martam (divas dienas), kā arī apcietinājumā pavadīto laiku no 2016.gada 17.marta (lietas 1.sējuma 51.-53.lapa) līdz 2016.gada 7.jūlijam.

Savukārt apsūdzētajam /pers. A/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums (1.sējums, lietas 51.- 53., 75.lapa) saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 241.pantu, ir negrozāms, lai nodrošinātu brīvības atņemšanas soda izpildi.

Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmajā daļā noteikts, ka spriedumā norāda, kas darāms ar lietiskajiem pierādījumiem un dokumentiem.

Kriminālprocesa likuma 235.panta pirmā daļa noteic, ka izmeklēšanas darbību gaitā iegūtās lietas un dokumentus, ja ir pamats uzskatīt, ka turpmākajā kriminālprocesā tiem varētu būt pierādījumu nozīme, procesa virzītājs reģistrē krimināllietā esošajā lietisko pierādījumu un dokumentu sarakstā.

Tiesa uzskata, ka lietisko pierādījumu un dokumentu sarakstā (lietas 2.sējuma 147.lapa) reģistrētais Aizdevuma līgumu Nr. 18-038773 (lietas 1.sējuma 69.lapa) un Aizdevuma līgums Nr. 160-016012 (lietas 1.sējuma 216.lapa), kas pievienots pie krimināllietas kā lietiskais pierādījums izmantojams pierādīšanā saistībā ar tajā ietverto saturisko informāciju.

Savukārt atbilstoši Kriminālprocesa likuma 134.panta otrās daļas noteikumiem, ja lieta pierādīšanā izmantojama sakarā ar tajā ietverto saturisko informāciju, tā uzskatāma nevis par lietisko pierādījumu, bet par dokumentu. Tādējādi lietiskais pierādījums - Aizdevuma līgums Nr. 18-038773 un Aizdevuma līgums Nr. 160-016012, atzīstams par dokumentu un izslēdzams no lietisko pierādījumu saraksta un kā dokuments atstājams glabāties pie krimināllietas materiāliem.

Tāpat tiesa atzīst, ka:

- Mobilais telefons Motorola Moto G, IMEI /numurs/, kas atdots tā īpašniecei /pers. J/, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 1.punktu uzskatāms par atdotu īpašniekam (lietas 1.sējuma 72-73.lapa);
- Mobilais telefons iPhone4, IMEI /numurs/, kas atdots tā īpašniecei /pers. O/, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 1.punktu uzskatāms par atdotu īpašniekam (lietas 1.sējuma 178-178a.lapa);
- Mobilais telefons Samsung Galaxy Ace 4, IMEI /numurs/, kas atdots tā īpašniecei /pers. AA/, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 1.punktu uzskatāms par atdotu īpašniekam(lietas 1.sējuma 218.-219.lapa).

Kriminālprocesa likuma 22.pantā teikts, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Tāpat arī Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmajā daļā ietverts princips, ka kaitējuma kompensācija kriminālprocesa ietvaros ir atlīdzināma personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums.

Kriminālprocesa likuma 352.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ka tiesa kompensācijas apmēru nosaka, izvērtējot cietušā pieteikumu un ņemot vērā radīto mantisko zaudējumu apmēru.

Šī kriminālprocesa ietvaros cietušie ir pieteikuši kaitējuma kompensācijas:

1. /pers. J/ - EUR 7, 56 (septiņi euro un 56 centi) euro apmērā (1.sējums lietas 72.-73.lapa);
2. /pers. M/ - EUR 182.50 (viens simts astoņdesmit divi euro un 50 centi) euro apmērā (1.sējums lietas 98.lapa);
3. /pers. P/ EUR 530.00 (pieci simti trīsdesmit euro) euro apmērā (1.sējums lietas 248.-249.lapa);
4. /pers. V/ EUR 261.00 (divi simti sešdesmit viens euro) euro apmērā (2.sējums lietas 61.- 63.lapa).

Turklāt Kriminālprocesa likuma 512.panta otrajā daļā noteikts, ka tiesa spriedumu pamato ar pierādījumiem, kuri pārbaudīti tiesas sēdē, un rakstveida pierādījumiem un dokumentiem, kuri norādīti lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai, vai ar pierādījumiem, kurus saskaņā ar šā likuma 125.panta noteikumiem nav nepieciešams pārbaudīt. Minētā likuma prasība attiecas arī uz kaitējuma kompensācijas noteikšanas pamatošanu. Turklāt tiesa, pieņemot spriedumu lietā, vadās no judikatūras, skatīt Augstākās tiesas Senāta lēmumu lietā Nr.SKK-183/2013.

Tādējādi tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētais atzinis pieteiktās kaitējuma kompensācijas un tās apmērus, un ievērojot Kriminālprocesa likuma 352.panta ceturtajā daļā noteikto, ka kaitējuma nodarītājs var labprātīgi piekrist cietušā norādītajam kompensācijas apmēram [...], atzīst par iespējamu apmierināt cietušo pieteiktās materiālās kaitējuma kompensācijas apmērus, kas atbilst apsūdzības apjomam.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punktu, pienākums samaksāt cietušajam mantisko zaudējumu uzliekams apsūdzētajam.

Zvērināta advokāte H.Purviņa iesniedza paziņojumu par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu EUR 432,74 (četri simti trīsdesmit divi euro un 74 centi) apmērā.

Kriminālprocesa likuma 85.panta pirmā daļā noteic, ka *tiesības uz atbrīvošanu no samaksas par aizstāvja palīdzību, kas tādā gadījumā tiek segta no valsts līdzekļiem, ir (1) personai, kuras mantiskais stāvoklis izslēdz iespēju samaksu par aizstāvja palīdzību nodrošināt no saviem līdzekļiem, (2) personai, kura kriminālprocesā, kad aizstāvja piedalīšanās ir obligāta, nav vēlējusies aizstāvi.*

Tiesa, ņemot vērā to, ka trīs noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas laikā apsūdzētais bija nepilngadīgs, uzskata par pamatotu atbrīvot no izdevumu samaksas valsts labā par procesuālajiem izdevumiem saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 85.panta pirmās daļas 1.punktu kā personu, kuras mantiskais stāvoklis izslēdz iespēju samaksu par aizstāvja palīdzību nodrošināt no saviem līdzekļiem, tādējādi tiesa lemj atbrīvot /pers. A/ no samaksas par labu valstij par sniegtajiem juridiskajiem pakalpojumiem.

Tādējādi tiesa atzīst, ka procesuālie izdevumi par aizstāves piedalīšanos ir sedzami no valsts līdzekļiem.

Saskaņā ar lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai norādīto - arests mantai krimināllietā nav.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš minēto, saskaņā Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 523., 524., 527., 528. un 529.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

Atzīt par vainīgu apsūdzēto /pers. A/ noziedzīgā nodarījumā, kas paredzēts Krimināllikuma 177.panta pirmajā daļā, kas izdarīts 2015.gada 26.jūlijā

un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem.

Atzīt par vainīgu apsūdzēto /pers. A/ noziedzīgā nodarījumā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, kas izdarīts 2015.gada 8.septembrī un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem.

Atzīt par vainīgu apsūdzēto /pers. A/ noziedzīgā nodarījumā, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā, kas izdarīts 2015.gada 23.septembrī un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu, bez mantas konfiskācijas ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem.

Atzīt par vainīgu apsūdzēto /pers. A/ noziedzīgā nodarījumā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, kas izdarīts 2016.gada 19.februārī un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem.

Atzīt par vainīgu apsūdzēto /pers. A/ noziedzīgā nodarījumā, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā, kas izdarīts 2016.gada 26.februārī un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 9 (deviņiem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem.

Atzīt par vainīgu apsūdzēto /pers. A/ noziedzīgā nodarījumā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, kas izdarīts 2016.gada 3.martā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, galīgo sodu /pers. A/ noteikt pēc noziedzīgu nodarījumu kopības daļēji saskaitot piespriestos sodus un galīgo sodu noteikt brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem 4 (četriem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas ar probācijas uzraudzību uz 3 (trīs) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu noteiktajam sodam daļēji pievienot sodu, kas nav izciests pēc 2015.gada 26.oktobra Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas sprieduma un galīgo sodu noteikt brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem 8 (astoņiem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas ar probācijas uzraudzību uz 3 (trīs) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu soda izciešanas termiņā ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku no 2016.gada 26.janvāra līdz 2016.gada 27.janvārim (divas dienas), no 2016.gada 15.marta līdz 2016.gada 17.martam (divas dienas), kā arī apcietinājumā pavadīto laiku no 2016.gada 17.marta līdz 2016.gada 7.jūlijam.

Atstāt negrozītu apsūdzētajam /pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu.

Soda izciešanas sākumu noteikt - 2016.gada 7.jūlijs.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmo daļu, lietiskie pierādījumi:

- Aizdevuma līgumu Nr. 18-038773, kas pievienots pie krimināllietas materiāliem, atzīt par dokumentu un glabāt pie krimināllietas materiāliem;
- Mobilais telefons Motorola Moto G, IMEI /numurs/, kas atdots tā īpašniecei /pers. J/, uzskatīt par atdotu īpašniekam;
- Mobilais telefons iPhone4, IMEI /numurs/, kas atdots tā īpašniecei /pers. O/, uzskatīt par atdotu īpašniekam;
- Mobilais telefons Samsung Galaxy Ace 4, IMEI /numurs/, kas atdots tā īpašniecei /pers. AA/, uzskatīt par atdotu īpašniekam;
- Aizdevuma līgums Nr. 160-016012, kas pievienots pie krimināllietas materiāliem, atzīt par dokumentu un glabāt pie krimināllietas materiāliem.

Apmierināt pilnībā cietušās - /pers. J/ pieteikto kaitējuma kompensāciju EUR 7, 56 (septiņi euro un 56 centi) apmērā un piedzīt to no /pers. A/ par labu /pers. J/.

Apmierināt pilnībā cietušā - /pers. M/ pieteikto kaitējuma kompensāciju EUR 182.50 (viens simts astoņdesmit divi euro) apmērā un piedzīt to no /pers. A/ par labu /pers. M/.

Apmierināt pilnībā cietušā - /pers. P/ pieteikto kaitējuma kompensāciju EUR 530,00 (pieci simti trīsdesmit euro) apmērā un piedzīt to no /pers. A/ par labu /pers. P/.

Apmierināt pilnībā cietušā - /pers. V/ pieteikto kaitējuma kompensāciju EUR 261.00 (divi simti sešdesmit viens euro) apmērā un piedzīt to no /pers. A/ par labu /pers. V/.

Atbrīvot apsūdzēto /pers. A/ no procesuālo izdevumu nomaksas EUR 432,74 (četri simti trīsdesmit divi *euro* un 74 centi) apmērā par aizstāves darbu pirmstiesas un tiesas procesā un segt tos no valsts budžeta.

Spriedumu daļā par piespriesto sodu, kaitējuma kompensācijām vai pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijai, iesniedzot apelācijas protestu vai sūdzību Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā no pilnā sprieduma pieejamības dienas.

Pilnā sprieduma pieejamības diena – 2016.gada 16.augusts.

Tiesnese **V.Freimane**